

bro mutilato e fetido di quella mostruosissima Idra gerocratica che per anni infestò l'Italia, e il Mondo, sinchè venne schiacciata sotto il pondo di Colui, la cui amara perdita tutt'ora deploriamo, ecco perchè al solo nome d'un tanto uomo dà segni di vita, e benchè membro smozzato, benchè paralizzato, benchè caduto nel disprezzo comune, tenta cionondimeno rizzarsi ancora, sputar veleno, e mordere.

Sforzisi pure, ma non riuscirà mai a sollevarsi dal basso livello in cui giace! . Sputi, e morda a suo talento, ma non morderà che il fango, egli è la che il Genio della libertà, e del progresso lo riduce, e là rimarrà sinchè spinto dalla disperazione, rivolgerà contro se stesso il mortifero toscò, che non potrà più spandere a danno dell'umanità.

Uu suddito Italiano.

— NO: DELLA REDA :

Mentre apprezziamo pienamente e vivamente partecipiamo i sentimenti che animano l'articolista, mentre grati gli siamo per la giustizia resa al nostro paese, ci sia daltronde permesso, adottando la sua ingegnosa metafora, di dedurre, dall'urlo istesso di quel suo uccello di mal augurio, un augurio più che fausto per la sorella Italia, poichè che cosa mai significherebbe il Cento giorni come questo, anco in becco ad una Coccovoggia, ad un gufo, a qualsivoglia bestia malefica, se non che l'italia può contare altri cento Cavour? . . ed ecco secondo noi spiegato anco lo scopo del Te-de-um, nel qual caso, non uno, come malignamente urlò la Coccovoggia, ma cento e mille si dovrebbero intuonare.

Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΗΘΩΝΗ ΑΡΑ ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

(“Ορα Παρίρτημα Διαλογοθήκης αριθμὸς 36.)

Προβαίνει ἀπὸ τὴν σκιάδῃ πύλῃν τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Σχολῆς, ὁ ἱερολογιώτατος Μεληθώνης, μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ ὑπαλλήλων, βαρβαροσόλοικος, ψιττακίζων, κεκυρωμένος καὶ βραχτηειῶν ὑπὸ τὸ βῆρος ὑβριστικῶν, κκοζήλων καὶ ἀσυναρτήτων ἐπιθέτων, ἐπίσειων τὸ φωτογράφον ὄνομά του, ὀλοφρομένοι καὶ μεμψιμοιρῶν κατὰ τῆς ἀνωνυμίας, ὅπως διὰ τοιούτων ἀποχαύνων καὶ χαλαρῶν μέσων, ὑπερασπῆσθαι δὴθεν ἑαυτὸν ἀπέναντι τῶν ἀκαταμαχτικῶν γεγονότων, ὅσων περιεῖχε τὸ ἐν τῇ Διαλογοθήκῃ καταχωρηθὲν ἄρθρον, (ὄρα ἐκεῖ ἀριθμὸν 33) ὡσπὲν ἐνοχῶντο ἀποκλειστικῶς κατ' αὐτοῦ καὶ οὐχὶ καθ' ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ παιδαγωγῶν. Βαρὺ καὶ δυσβάστακτον φορτίον ἤρει ἐπὶ τοῦ ὤμου του καὶ πρῶίμα ἡ ἄνορα πείσεται τὸ τοῦ ὑπάτου τῶν ποιητῶν βαρὺθυμον ἐπὶ « ὀδᾶς λαζάρια γαίαν » !! ἀποκαλεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀευθυντῆν, ἀντι-θεομπαίκτην παιδαγωγόν, καὶ τριμύριστον Ἀρχοντα, ἔχων περὶ αὐτὸν ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς !!! Ὡ πόσον, ἐὰν ὁ πλαστοουργὸς τῆς ἐπο-

ποιίας καὶ ὁ δαιμόνιος τῆς Ἀττικῆς Δραματικῆς ἰδύωντο νὰ ἀναπλάσωσιν ἐκ τῆς τέφρας τῶν σάρκας καὶ ὄσα, ὦ πόσον ναί, ἤθελον ἐρυθρίασει ὄραντες τὸ γέννημα τῆς ὑψητεροῦς φαντασίας τῶν ἐρριμένων τοῖς κυσὶ καὶ ἐν τῇ κοπρία, τὸν ρυθμὸν πλημμυλῆ καὶ παράγορον, τοὺς μετρικὸὺς ποδας θεμένους φύρδην, μίγδην ἐν τῇ σωρείᾳ ἀντὶ τῶν φληνάφων τοῦ Διδασκάλου.!!! Βέλτιον ἂν ἐποίηε ἐὰν, τῆς σκαιᾶς χρήσεως τῶν στίχων τῶν μεγάλων ποιητῶν, κατεγίνετο πῶς νὰ ἀνασκευάσῃ τὰ ἐν τῇ ἡμέτερᾳ διατριβῇ γεγονότα, οὐχὶ ἐν λόγοις ἀλλ' ἐν πράγμασι καὶ ἀληθείᾳ, νὰ παραπέμψῃ τοὺς μετοχικὸὺς προσδιορισμοὺς, ἔόντες, ἔλθόντες, ἰδόντες, ἐρευνήσαντες εἰς κόρακας — θαυμάζω δὲ πῶς διέλαθε τοὺς συντάκτας τὸ ἀναχωρήσαντες — καὶ ἐὰν, ἀντὶ τοῦ νὰ προσκαλῆ ἐμὲ τὸν μὴ ἔχοντα οὐδεμίαν ἐντολὴν ἢ δικαίωμα διὰ νὰ ἴδω τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, νὰ γνωρίσω, ὡς διατείνεται τὴν ἡλικίαν των, νὰ τοὺς ἐξετάσω καὶ νὰ ἴδω αὐτοῦσι τὰ νήπια τί γνωρίζουσι καὶ τί διδάσκονται, προσεκαλεῖ καλλήτερον τὸν ἐπὶ τῆς παιδείας Ἀρχοντα νὰ κάμῃ τὴν χρῆσιν τῶν ἀτυχῶν Ἀραβικῶν ψηφίων, 60 — 65 — 75, καὶ τότε δὴ τότε φραγῆσεται πᾶν στόμα, οὐδὲ γε γρούζει. οὐδὲ κραυγᾶσει, ἀλλ' ἐπεφημίσει, χειροκροτήσῃ καὶ σαλπικεῖ πανταχοῦ τὰ προτερήματα καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Διδασκάλου. (1)

Κάλλιον ἂν ἐπραττεν ἐὰν, ἀντὶ τῆς παραλαβῆς (ricevuta) ἣν ἀπαφῆκεν ἡμῖν καὶ δι' ἧς πιστοποιεῖ τὸ ἀπόλυτον κύρος τῶν λόγων μου, ἠσπάζετο τὴν ἐντιμοσιγῆν καὶ ἔθαπτεν εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ τοιοῦτον ἀπαίσιον καὶ ἐπιθανάτιον ζήτημα, ὅπερ πιθανόν καὶ οὕτως ἔδει, ἐὰν ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας Ἀρχων δὲν ἐχαρίζετο αὐτῷ, νὰ συνεπιφέρῃ, καὶ μὰ τὸν Κρονίωνα καὶ πάντας τοὺς οὐρανίους θεοὺς, τὴν ἀπώλειαν τῆς κερδοσκοπικῆς θέσεώς του! Ναι μὰ τὸν Αἰδωνέα καὶ Ποσειδῶνα δὲν ἀντιποιούμεθα, οὐδ' ἐποφθαλμιῶμεν τὴν θέσιν του, ἀλλ' οἰκτιρόμεν τὴν παχυλὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν βλακειαν τοῦ ἱεροκατήλου Διδασκάλου, προτρέποντες αὐτὸν καὶ τοὺς συντρόφους του, ὅπως ἀφήσωσι τοὺς πτωχοὺς ποιητὰς ἡσύχους καθεύδοντας ἡρέμα ὑπὸ τὸν σιγηλὸν τύμβον, ἔνθα κατεδίκασε τούτους ἀτελευτήτως ἢ φωνῇ τοῦ Αἰωνίου!

Δὲν ἀπαιτοῦμεν παρ' αὐτοῦ ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι, εἰμὴ νὰ διασαφήσῃ ἡμῖν τί σημαίνει τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ λεγόμενον, γράμμασιν κεφαλαίοις, « ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ » δὲν εἶναι ὁ ἐθνικὸς θεσμὸς, » καὶ ποῖαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν τραγέλαφον, τὸ ἄρθρον του. Παύομεν ἤδη ἀρκούμενοι εἰς ταῦτα, κεχυρμένοι κατὰ τὸ

(1) Ἀλλὰ φεῦ! ἐκ τῶν πραγμάτων προκύπτει τὸ ἐναντίον. Παρίτω μαρτυρήσων ὁ Σχολάρχης τῆς Πετριτσείου Σχολῆς Κ. Θ. Καροῦσος καὶ αὐτῇ ἡ μαρτυρία ἀρκέσει ἡμῖν, βαρεῖα οὐρα καὶ ἰσχυρά. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν ἐναοκτήριον λόγον του ἐκλήρωσεν ἐπ' Ἐκκλησιαστικῆς ὅτι, « οὐδένα μὴ τὴν παρελάθε πάνοτι ἐκ τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Σχολῆς τοῦ Κ. Α. Παπαδημητοπούλου. Τώρα δὲ δὲν πταίομεν ἡμεῖς Κ. Μεληθώνη!!!

εὐνήθευ ὑπὸ τοῦς δύο ἀστερίσκους ἡμῶν, ἀνώνυμοι ἄ-
σμημοὶ καὶ σκοτεινοί!

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΛΗΠΟΘΗΚΗΣ.

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΦΙΑΟΜΟΥΣΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΑΟΚΑΛΟΥΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ.

Γιὰ πηνομή σας ἐκαταντήσαμεν νὰ χορεύουμε... νὰ
χορεύουμε καὶ νὰ πηδοῦμε, ἐμεῖς, ὅπου τόσαι καὶ τό-
σαι φοραὶς ἐπιαστήκαμε στὰ χέρια, μὲ τοὺς μ π α λ α-
ρί ν ο υ ς καὶ σ α ρ τ α δ ὀ ρ ο υ ς τῆς Ἐπτανήσου. — Ἐλπ-
ίζομε ὅμως ὅπως ὁ χορὸς καθὼς σὰς τονε παρουμενίζουμε,
βανε καὶ διασκεδαστικός, καὶ ὠφέλιμος, — διαβάζετέ
μας καὶ συγχαράτε μας.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

— Ἐλα φίλε Βολιάχο, μὴ με κακοφχαριστήσης. —
Ἐγὼ δὲ λείπω ποτὲ ἀπὸ τὸ χορὸ σου... καὶ σὺ θέλεις
νὰ ξεφύγης ἀπὸ τὸν ἐδικόνε μου;

— Ἐν ἀδύνατον φίλε, πρέπει νὰ ὑπάγω τώρα εἰς τὰς
7 1/2 νὰ δώσω μάθημα.

— Μὰ μάθημα εἶναι καὶ τοῦτο τοῦ σου προτείνω, μὲ
τὴ διαφορά, ποὺ τὸ δικό σου εἶναι μερικό, καὶ τὸ δικό
μου γενικό. — Ἐλα ἔλα Βολιακάκη μου, μὴ με κακοφχα-
ριστήσης, σ' ἐξορκίζω στὴν Τροφίχορν, εἴ τῆ μόμολες,
καὶ σ' ὅτι πράγμα πηδάει πολλοὺ ψηλά!.. μὴ με ἀφή-
σεις μινάχονε, σ' ἕνα τέτοιο μπελιά.

— Ὄφφφ! Μὰ τέλος πάντων τί ἀπαιτεῖς;
— Νὰ μὲ θυμᾶς ψυχούλα μου, τὰ προστάγματα,
— Μὰ ποῦνε οἱ χορευταί, καὶ αἱ χορεύτριαι.
— Τώρα — τώρα σοῦ φέρνω τὸν κατάλογον τῶν Συν-
δρομητῶν μου.

— Μὰ ποιὸς θὰ μᾶς κἀνῆ τῆ μουσική;
— Τῆ μουσική τὴν κἀνω ἐγὼ μὲ τὸ στόμα μου,
ἐνωεῖται...

— Θὰ γελάσουμε ἀπ' ὅτι καταλαβαίνω, Ἐλα λοιπὸν
ἀρχισε τραγοῦδα.

— Ἐἴμαι ἕτοιμος.
— Ἄς ἀρχίσουμε μὲ τὴν Pasturelle ὀλίγον τι
μεταβλησμένην. — Ἐλα ὀμπρός τραγοῦδα!

— Ἰδού: (τραγωδεῖ).
Νὰ γελάστε, νὰ χαρῆτε,
Νισὶ καὶ νῆς, ὅσον μπορεῖτε.
Ὅσα ἔχετε καιρὸ,
Μὴν ἀφήστε τὸ χορὸ.

— Πάντα ὁ ἄνδρας σὲ βελέει,
Ὅτι κληρὸν θέναν ἔγερσῆ,
Μῶσα κ' ἂν μᾶς τσαμπουνάει,
Νὰ ξεφύγῃ ποιὸς τολμάει...
Βολ. (ξαναζεῖ) La Chaine des dames.

Νὰ γελάστε νὰ χαρῆτε κτλ.
(Ἐπανάλ: εἰς καθε στροφήν)

— 0 —
Λένε ὁ γάμος πῶς εἶν' μία,
Γενικὴ εὐδαιμονία.
Μὰ ὅσα κ' ἂν μᾶς τὸν παυνᾶνε,
Τὰ ἀνδρόγυνα παντᾶνε...

Βολ.—Dos à dos.

— 0 —
Εἶναι ὁ γάμος μὴ βαρετὰ
Ἄλυσο γιὰ τὴν καρδιά.
Μὰ συχνὰ ὁ ἔρωσ εφάνει,
Καὶ νὰ κἀνούμεν μᾶς κἀνει...

Βολ.—La Chaine à trois.

— 0 —
Εἶναι ἄπισταις σὰ φέλαις,
Ἢ ἀνύπανδρες κοπέλαις...
Πορὸς μπορεῖ νὰ καυχηθῆ,
Πῶς θε νᾶν ποῖν πανδρευθῆ...

Βολ.—La cavalier seul.

— 0 —
Τί μᾶς κἀνεις τὴν ἀγία,
Τὴν ἀμόλυττη κ' ὀσία.
Ἄν σοῦ τύχαινε κἀνεις,
Ἦθελε σὲ εἰδοῦμε εὐθύς...

Βολ.—Balancer.

— 0 —
Μὲ τουφέκια, μὲ κανόνια,
Σὰ στὰ περασμένα χρόνια,
Ὅ καθεις ἄς πεταχθῆ,
Ἄν προστάξῃ ἡ τιμὴ...

— Βολ.— En avant.

— 0 —
Στοῦ Λομπάρδου τῆς συγγαίς,
Καὶ βαρβάταις γκαριζαίς.
Θενὰ φθίσῃ λὲς στιγμῆ,
Ποῦ μὲ μᾶς νὰ συντριφθῆ...

Βολ.—La chaine anglaise.— Ἄς ἐπαναλάβωμεν τὸ αὐ-
τὸ σχῆμα μὲ ἄλλον ἦρον.

— Εὐθύς:
Τόσα χρόνια καρτεροῦμε,
Τὴν λαμπρὰ κ' εἰνήν στιγμῆ!.
Πότε πότε θενὰ ἰδοῦμε,
Διαπαντὸς νὰ συντριφθῆ...

Βολ.—La Chaine anglaise.

— 0 —
Ὅσα κἀμούνε οἱ ξένοι,
Ἢ ἔλλας συνηνωμένη.
Ὅγ τὰ γέρια θὰ πιαστῆ,
Γιὰ νὰ κἀνῆ ὅλη κ' ἡμῆ.

Βολ.—Le grand Fond.— Ἄς ἐπαναλάβωμε μ' ἄλλον ἦρον.

— 0 —
Μὰ ἴσα ἡ ἔνωση νὰ γένη,
Ρίζοσπάστες διπλωμένοι,

Εἰς τοὺς ξένους χερί δόσα,
Ὀμπροστά μας νὰ κορδύστε...

Βολ.—Le grand rond.

—ο—

Κί ἂν ὁ ἴδιος Ἀρμωστής
Στὸ χορὸ μας ἀπιδίση,
Θὰν τοῦ ποῦμε παρευθὺς
Στὸ Ληξούρι νὰ κοπιᾶση.
Μὲ κερὶ καὶ μὲ λιθάνι,
Εἰς τὸ Μόλο του νὰ κἀνή..

Βολ.—La promenade.

Νὰ γελάστε κτλ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Ληξουρίου, εἰς τινα ἀπομακρυσμένην ἀτάραχον ἐρημον, ἐν τῷ μέσῳ βράχων καὶ κρημνῶν ἀποτόμων, κατοικεῖ ἡ Ἀρετὴ περιβεβλημένη ὅσον ἱερέως. Τὸ κάλλιστον ἐκεῖνο βλάστημα τῆς Πηκῆς, καὶ τὸ νέον καύχημα τῆς ἐρήμου, ἐνδαιτιᾶται εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ταφιῦ, ἐνθα προσέρχονται οἱ πιστοὶ ἀπολαμβάνοντες ἐξ αὐτοῦ τὸ ψυχαφελές ἄρωμα τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου. Καὶ ὅμως ὁ θεοσεβῆς καὶ φιλελεῦθερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν τῆς Νήσου ταύτης, ἔχων τὴν διαχείρησιν τῆς πλουσίας ἐκείνης Μονῆς, ἀποστερεῖ, οὐ μόνον τὸν σπάνιον ἐκεῖνον Ἱερεῖα τῶν ἀναγκαιούντων, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὴν τῆς Μονῆς τὴν στερεῖ ἐλαίου, κηροῦ, καὶ λιθάνου! εἰμὲθα υπερβέβαιοι ὅτι ὁ χρηστός ἐκεῖνος ἱερεὺς, εἰς τὰς πρὸς τὸν Ἰψιστον δεήσεις του εὐχεται ὑπὲρ ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Νικολάου Πινιατόρου, ἡμεῖς ὅμως ἐγκαρδίως ἐχάρημεν μαθόντες ὅτι ἡ Μονὴ ἐκείνη ἀπελυτρώθη ἀπὸ τοῦς ὀνυχας τοῦ εὐφρανομένου τούτου Ἀρχοντος, καὶ ἐδόθη εἰς μίσθωσιν πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν Μονὴν τῶν Κυπουραίων.

— Οἱ Συντάκται τῆς Φωνῆς τοῦ Ἰονίου καὶ Ρήγα, ὠφελήθησαν ἄραγε ἐκ τῶν χρημάτων ἅτινα οἱ Ζακύνθιοι ἐσυναζαν διὰ τοὺς ἐν Συρίᾳ παθόντας χριστιανούς; βεβαιώτατα, ἐπειδὴ οὗτοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεινεγκόντων εὐλόως φαίνονται, ἐνῶ ἐξάγεται ἐκ τοῦ 52 ἀριθμοῦ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ἐράνου Ἐπιτροπὴ ἐπλήρωσε διὰ τυπωτικὰ εἰς τὴν Φωνὴν τοῦ Ἰονίου, σελήνια 14 πένς 2!!! Οἱ ἐν Συρίᾳ ὄθεν παθόντες ἐπλήρωσαν ἀκριβὰ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης των, ὅσας γκαριζίεζ ἔβαλον δι' αὐτοὺς οἱ Λομπάρδοι καὶ Βερίκιοι.

— Ἡ Α. Ε. ὁ Ἀρμωστής, τὰς 3[15] ὀδεύοντος ἐπορεύετο εἰς Ληξούριον, ὅπου ἐτύγγανε τῆς λαμπροτέρας ὑποδοχῆς ὑφ' ὧν σχεδὸν τῶν τάξεων.— Οἱ ἀδελφοὶ Ληξουριοὶ ἐπιθεκνύοντες οὕτω πῶς τὴν πρὸς τὸν Κ. Στόρξ ἐγγνωμοσύνην των, νομίζουσι ὅτι ἐχάραξαν καὶ γραμμῇ διαζύσειος μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ Ἀρμωστοῦ, διὸ καὶ ὀλιγορροῦντες ἀδικροῦσιν εἰς πᾶν ὅ,τι δύνανται νὰ εἰπῶσιν οἱ ἀδελφοὶ Ἀργοστολιῶται. Ὅπως δὴποτε ὅμως Ἡ Α. Ε. τόσον συνεχιεῖτο εἰς ὅλας τὰς προλεχθείσας ἐπιδείξεις, ὥστε ἐξάρα, πᾶσαν μεταξὺ Ἀργοστολίου καὶ

Ληξουρίου διάκρισιν, εὐπρεστέθη διὰ τῆς πρὸς τὸν Ἐπαρχον ἐπισήμου του δηλώσεως, νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ὅλους Κεφαλλήνας, διὰ τὰ Ληξουριακὰ, Πρὸς Θεοῦ! ἀπόδος Ἐξοχώτατε, τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ Ληξουριακὰ τοῖς Ληξουριοῖς.— Οἱ Ἀργοστολιῶται δὲν ἠδύναντο νὰ κάμωσι ὅ,τι ἔκαμαν ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ των, διότι δι' αὐτοὺς ὁ Κ. Στόρξ, καὶ ὁ Ἀρμωστής συναντῶνται, συνταυτίζονται, καὶ συγχέονται, εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀδιάκριτος καὶ ἀδιαίρετος μαθηματικὴ στιγμή, περίξ τῆς ὁποίας ἴσταται κύκλος ὀδυνηρῶν ἀναμνήσεων, καθημερινῶν παρπόνων, ἐπιθυμιῶν καὶ ἐλπίδων αἰσιωτέρου μέλλοντος.

— Ἀναχωρῶν ὁ Ἀρμωστής διέβη μὲ τὸν στόλον τοῦ πλευρῶθεν τῆς πόλεως Ληξουρίου, ἀναδοκαταβᾶσας τρεῖς τὰς σημαίας του, ὡσὰν νὰ ἔλεγε, κουράγιο ἀδελφοῖα σημερ' αὔριο ἐπιστρέφω καὶ ξάνουμαι καὶ ἄλλη σάγρα!..

— Μία καὶ ἡ αὐτὴ Ἀγγλικὴ θέλησις κατεσκευάζε καὶ τὸν Κ. Στόρξ Ἀρμωστήν, καὶ τὸν Κοντομοῖχαλον Ἀρχιερεᾶ, διατὶ ὄθεν εἰς Ληξούριον τὸν μὲν Ἀρμωστήν ὑπεδέχθησαν 27 ἱερεῖς, τὸν δὲ Ἀρχιερεᾶ μόλις μόλις 8; φυσικὰ ἐπέρχεται ἡ ἀπάντησις, διότι ὁ μὲν Ἀρμωστής εἶναι, ζῆν τοῖς ἄλλοις ἐν Ἐπτανήσῳ, καὶ Μέγας Ἀρχιερεὺς, ἐνῶ ὁ Κοντομοῖχαλος δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλούστατος Ἀρχιερεὺς.

— Ἐπεριμένετο ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν Ληξουρίῳ. Ἐγνωρίζετο ἐπακριβῶς ἡ ὥρα, καὶ ἡ λέμβος ἐφ' ἧς ἐμελλε νὰ ἐπιβιθασθῆ. — Κατὰ τὴν αὐτὴν ὄθεν ὠραν, τῆς αὐτῆς λέμβου ἀναφανείσῃ, προσήρχετο ὁ κληρὸς καὶ διὰ πολυκρότων κωδωνισμάτων ἐχαιρέτα τὸν Ἀρχηγόν του, ὅτε ἠκούσθη φωνὴ ἥμιστα ἀρχιερατικῆ, καὶ τότε μόνον ἠσθάνθησαν ὅτι ἀντὶ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ λέμβος τοὺς ἔφερεν ἔναν Ὀνον!!! Ἴδου διατὶ καὶ ὅτε πραγματικῶς ἐφθάνεν ὁ Ἀρχιερεὺς, ὀλίγοι μόνον ἱερεῖς ἐκινούσαν πρὸς προὔπαντησιν του, ἐφοβοῦντο οἱ περισσώτεροι μὴ τιμήσῃαι καὶ πάλιν ἔναν Ὀνον (!;)

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς Φαρμακοπόλας, Ἰατροὺς, Μαΐας, Παντοπόλας, Ἰποδιματοποιούς, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΝ.

Κατὰ τῆς διαρροίας, δυσεντερροίας, νόσων μεσεντερικῶν, καὶ πάσης καθισματικῆς, τούτεστι ὀπισθίου ραγδαίας ἢ αὐχμηρᾶς ἐξορμήσεως. Ἰαματικὸν ἀνώτερον τοῦ ἐλαίου τῆς Μουροῦνας τοῦ P. Pellas. Εἰς τρεῖς δόσεις κατὰ μῆνα, ὑπὸ τὸ ὄνομα « ΦΕΓΓΙΤΗΣ. »

Συσκευασία ἀρίστη ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου

Κ. Π. ΚΩΒΙΕΛΟΥ.

Πωλεῖται ἐν Κεφαλληνίᾳ παρὰ τῷ κατασκευαστῇ Κ. Πολάνῃ Κουβιέλω and Co:— Τιμὴ δίστιλῃ 2. Οἱ ἀγοράζοντες γονδικῶς ἔχουσι τὴν συνήθη ἐκπτώσιν (sconto).

ΔΑΚΩΒΛΕΤΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ὁ Ἰεβὴ Πεδότ, ἹΠΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.53.41.φ2.0036